

Dom, er det aldeles ubeskiet. Hvad han havde at gjøre, var at fortolke Skiftebrevet. Der komme vi nu til den eneste Feil fra den gamle Skifteforvalters Side, der kan siges at være bevist; den vedrører hans danske Stil. Ja, denne Skifteslutning var ikke godt stiliseret; men det er vist, at den danske Stil vare de flesvigiske Embedsmænd før 1848 ikke stive i. Skulde vi erstatte, hvad Feil der kan være opstaaet ved mindre heldig Stil af danske Embedsmænd, sit vi nok at bestille. Landsfogden har troet, at Forholdet nærmest maatte betragtes som en Sættebestyrelse, men dermed har han ikke afsjort, at hans Fader vilde have begaaet en Uret, hvis det ikke havde været en Sættebestyrelse, men derimod Stedet var givet til Eiendom. Jeg tror, at de fremkomne Bemærkninger i ingen Henseende kunne svække, hvad jeg har anført. Det er af mig udtrykkelig fremhævet, at kun Lidt vides. Men alle Oplysninger, som overhovedet haves, pege i een Retning, nemlig til Forfar for Skifteforvalteren. Naar man vil komme med Erstatningsansvar paa Grund af de begaaede Feil, og det saa paavises, at der ingen Feil kan siges at være begaaet, og man da anker over, at man kun har Gissninger og Formodninger, da er det virkelig snarere de ærede Forslagsstillere, som ikke skulde være komne med Gissninger og Formodninger og derpaa støtte et Krav.

Steenstrup: Der tales om, at der vides saa Lidt. Ja paa en vis Maade vides der Lidt, men derfor bære da Arvingerne ikke Skyld. Der er flaget nok over, at man ikke kunde faae Noget at vide, man maatte jo ingen Undersøgelse faae. Den ærede sidste Taler talte om Skolelæreren, men han havde sat sig ind i dansk Ret. Det er altsaa først efter Inkorporationen, efterat dansk Ret er indført, at man faar den Ide, men det skal nok blive oplyst. Den Arveindsættelse, som det ærede Medlem talte om, som skulde ligge i Skiftet, og som skulde bestaa i, at Moderen eiede Gaarden, men paa den Betingelse, at hun efterlod den til denne Søn, saaledes at han arvede den efter hendes Død, er en ren Fortolkning, som der ikke staaer et eneste Ord om i selve Skiftet, det er Noget, som er kommet ud ved den Stemann'ske Erklæring. Men det er dog virkelig et stærkt Stykke. Det ærede Medlem sagde, at Wrsø ikke havde nogen særlig flesvigsk Ret. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Retten i det øvrige Slesvig var anderledes end paa Wrsø — det var det Moment, hvorpaa Spiesäteret byggede sin Forkastelse af Over- og Underrettens Dom. Det, som Spiesäteret befreidede Embedsmænd, var, at han ikke

havde indhentet Overrettens Samtykke; men der forekommer flere Tilfælde paa, at man ikke har indhentet Overrettens Samtykke paa Wrsø. Endnu i 1866, Aaret før Inkorporationen, var der et Skifte, hvor vedkommende Embedsmand efter den almindelige flesvigiske Ret skulde indhente Amtmandens Samtykke, men ikke gjorde det. Altsaa lige til 1866, Aaret før Inkorporationen, var denne Praxis lige stik mod Lovgivningens bevislig herkende paa Wrsø, det fremgaar af Ekstrakterne. Videre skal jeg ikke sige.

Juel: Jeg vil kun gjøre en faktisk Bemærkning med Hensyn til den Overdragelse, jeg har paaberaabt mig af en Del af Husstebet, som stete i 1858. I det paagjældende Overdragelsesdokument erkendes det af Mathias Jensen Winther og Qustru, at han havde siddet i Besiddelsen for sidtævntes — altsaa for Qustruens — Levetid. Deri ligger jo blandt andet ogsaa en Anerkjendelse af, at det ikke var deres Eiendom. Men jeg skal ikke opholde mig videre ved Realiteten. Da jeg antager, at ingen Andre for Diebliffet ville udtale sig om Sagen, skal jeg tage Forslaget tilbage.

Formanden (Rrabbe): Wndringsforslaget under Nr. 77 er atter taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet.

Ordføreren (Holstein-Ledeborg): Jeg skal ikke forlænge Diskussionen, jeg søler kun Forpligtelse til at takke den ærede Justitsminister for det Svar, han har givet paa det Spørgsmaal, jeg har reist vedrørende den af Horsens Politimester ved Hjemsendelsen af Gaandværtssvende fulgte Fremgangsmaade. Jeg skal sige, at jeg for mit Vedkommende deemed er fuldkommen tilfredsstillt. Skulde der komme mere ud af denne Sag, forudsætter jeg selvfølgelig, at den tages frem under andre Former; men jeg ser ikke rettere, end at, hvad der er fremkommet fra Ministerens Side, er beroligende og betryggende for den Anskuelse, jeg har tilladt mig at udtale mig for. Hermed skal jeg slutte, da Tiden, er gaaet saa langt frem, og der ikke er fremkommet Noget med Hensyn til de foreliggende Wndringsforslag, som det er nødvendigt at svare paa. Jeg har blot troet at maatte sige dette som en Anerkjendelse af, hvad der er blevet fremsført fra den ærede Ministers Side.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Wndringsforslag under Nr. 17 til § 20 af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget:

I. D. 2. (Understøttelse til Sagsfælsmand M. A. Winthers Enke). (Bl. Nr. 10).

Summen 15,973 Kr. 25 Ø. forhøjes med 150 Kr.

vedtoges uden Afstemning.